

Dinmeyen Hasret Sancısı Ruhumun Hicran Nidası

– Yazan Adam · 17 Aralık 2010

Hangi andan ve nakşeden sancıdan bahsettsem
Kalbimin derin sızılarını bir bir aşıkareyleyip, bilmem ki nasıl ferahlasam
Yoksa henüz manasına vakıf olamadığım kelimelerin esrarında mı kaybolsam
Nasıl bir kelamla başlasam ve lisan-ı halimi sürurla anlatsam

Bir bir sualler geliyor aklıma acının iştiyakıyla
Hiçbir anımda ahu figan etmek kalbimden nüksetmiyor aşkın figanıyla
Kaybetmek mi, yoksa kazanmak mı çeliyor aklımı emellerim uğruna
Umut yine nüksediyor ruhumdan, kalbimin nazargah olan hakkın sevdasıyla

Susmak bir nedamet etmek değildir aslında
Kim kalbin ve ruhun didarında besleniyor ve aşkın esininde yaşıyorsa
Keşkeler aman vermiyor, yeisler yılgnlık yüklüyor nefsimin edebe muhtaçlığında
Terkip nedir, teskiye ne içindir, tesettür ruhun derinliğinden gelen tedrisat-ı rahledir

Neden cazibe merkezi olmak istiyorum söyle
Her insanın gözünün içine bin bir renkle, bir mızrak misali battıktan sonra
Dilegelen terennümler şekliyeteye kurban edilen taraneler olunca
Kalbim ağlıyor sessizliğin ve burukluk yaşatan hicranın sancıları kuşatınca

Öncelikle düşünmek için fikre ram olmak lazım
Hissetmeyen ve ihsanın farkını anlamayan bir gönül için düşünmek nasıl azim
Ey gönlümün sultanı, sevdanın ve aşkın esin kaynağı sen bilirsın, sen sahibimsin ne hazin
Ruhumun esareti ve nefsimin zelilleşen ahından azatım, ahirim dünyam için kalbi niyazım

Mustafa CİLASUN